

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.III.20.087/2023/4.

A felperes:

Felperes1

(cím1)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda1

képviselő1 ügyvéd

(cím4)

Az alperesek:

Alperes1

(cím2) I. r.

Alperes2

(Cím3) II. r.

Az I. r. és II. r. alperes jogi képviselője:

képviselő2 ügyvéd

(cím6)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék 41.P.20.056/2023/6.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes 7.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy fizessen meg az államnak 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.240,- (tizenötezer-kettőszáznegyven) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Tájékoztatja az ítéltábla a feleket, hogy az állam javára fizetendő eljárási illetéket a fizetésre kötelezett fél az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül köteles megfizetni.

Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett tényállás szerint az I. r. alperes sajtótermék szerkesztőjeként üzemelteti az internetes honlap1 portált. A II. r. alperes az I. r. alperes sajtótermékeiért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy.

[2] dátum1-én a <https://www.honlap1/hivatkozás1> elérési úton „idézet1” címmel jelent meg egy írás (keresetlevél F/l. melléklet), amelyben az I. r. alperes egy, a felperes és társa által – egy korábbi cikk miatt, annak szerzője ellen – a bíróság1 állítás5. Az írásban

szerepelt a következő közlés is: „idézet2” (Az utolsó mondat a továbbiakban: sérelmezett közlés.)

[3] A bíróság¹ dátum². napján kelt határozatszáma¹/12/I. számú, dátum³. napján jogerőre emelkedett ítéletében (a továbbiakban: törvényszéki ítélet) megállapította, hogy a per alperese a www.honlap² portálon dátum⁴-én megjelent „idézet3” című cikkben annak valótlan állításával, hogy a állítás⁶. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, az I. és II. r. felperesek, mint egyetemlegesen jogosultak részére fizessen meg 12.950 Ft perköltséget. Az I. és II. r. felperest személyenként 11.880 Ft, az alperest 66.240 Ft feljegyzett illeték megfizetésére kötelezte.

[4] Az ítélet indokolásából kitűnően a bíróság¹ a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (2) bekezdése és 6:540. § (1) bekezdése alapján nem látott lehetőséget a jogsértő alperes sérelemdíjban történő marasztalására, ezért ebben a részben a kereseteket elutasította.

[5] A felperes dátum⁵. napján kelt levelében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (2) bekezdésére hivatkozással a helyreigazítás iránt fordult az I. r. alpereshez. A dátum⁶. napján kézbesített helyreigazítási kérelem azonban eredménytelen maradt.

[6] A felperes dátum⁷. napján előterjesztett kereseti kérelmében az Smtv. 12. § (1) (2) bekezdésére és a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 496. § (1) bekezdésére és 499. § (1) bekezdésére hivatkozással – a perindítás előtti helyreigazítás iránti kérelemben írtakkal egyező módon és tartalommal – kérte az I. r. alperes kötelezését arra, hogy 5 napon belül egyrészt az általa szerkesztett www.honlap¹ portálon a dátum¹-én „idézet1” című cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig kommentár nélkül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt; másrészt a www.honlap¹ kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás a »idézet1« című cikk miatt” címmel helyezzen el felhívást, és arra kattintva tegye közzé az alábbi közleményt:

„A dátum¹-én „idézet1” címmel megjelent cikkben a www.honlap² nevű portálra hivatkozva valótlanul híreszteltük, hogy a Felperes¹ által az említett portál munkatársa, egyéb érdekelt¹ állítás¹.

A valóság ezzel szemben az, hogy az említett perben a bíróság¹ Felperes¹ keresetétét érdemben elbírálta, jogerős ítéletében megállapította, hogy egyéb érdekelt¹ állítás², hogy Felperes¹ állítás⁷.”

[7] A felperes a fentiekén túl kérte a II. r. alperes kötelezését a perköltség megfizetésére is, melyet a P/5. számú beadványában írtak szerint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, többször módosított 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (3) bekezdésére hivatkozással 9 munkaóra figyelembevétele mellett bruttó 68.580 Ft jogi képviselői munkadíjban kért megállapítani.

[8] A felperesi álláspont szerint a sérelmezett közlés valótlan tényállítást tartalmazott. A valós tény a törvényszéki ítélet alapján megállapíthatóan az, hogy a bíróság¹ a felperes keresetét érdemben elbírálta, megállapította, hogy egyéb érdekelt¹ állítás², hogy Felperes¹ állítás⁸.

[9] A felperes kifejtette, hogy az általa kért helyreigazítási mód és tartalom szükséges ahhoz, hogy a sajtó-helyreigazítás a társadalmi rendeltetését betölthesse, és a valós tényről az eredeti, a kifogásolt tartalomról tudomást szerző személyi kör lehető legszélesebb része értesüljön.

[10] Az alperesek az ellenkérelmükben a kereseti kérelem elutasítását kérték a felperes perköltségben marasztalása mellett.

[11] Állították, hogy az Smtv. 12.§-ban foglalt feltételek nem állnak fenn, a sérelmezett közlés valós: a törvényszék az alapperben a polgármester sérelemdíj iránti igényét elutasította.

[12] Az alperesek azzal is érveltek, hogy a felperes által kért helyreigazítás valós tény közlésére vonatkozó része a PK 15. számú állásfoglalás szerinti, szükséges mértéket meghaladja azzal, hogy a folyamatban volt perben a személyiségi jogsértés tényének megállapítását és a szerző perköltség megfizetésére kötelezésének közlésére is kiterjedt.

[13] A jelen esetben a helyreigazító közlemény második bekezdésében írt valós tények közlése meghaladja a cikk kontextusa alapján a közlés valótlanságának megértéséhez szükséges információkat.

[14] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I. r. alperest, hogy 5 napon belül

– az általa szerkesztett [www.honlap1](#) portálon a dátum¹-én „idézet¹” című cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig kommentár nélkül; továbbá

– a [www.honlap1](#) kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás a »idézet¹« című cikk miatt” címmel helyezzen el felhívást, és arra kattintva

tegye közzé az alábbi közleményt:

A dátum¹-én „idézet¹” címmel megjelent cikkben a [www.honlap2](#) nevű portálra hivatkozva valótlanul híreszteltük, hogy a Felperes¹ által az említett portál munkatársa, egyéb érdekelt¹ állítás¹.

A valóság ezzel szemben az, hogy az említett perben a bíróság1 Felperes1 keresetét érdemben elbírált. Jogerős ítéletében megállapította, hogy egyéb érdekelt1 állítás2, hogy Felperes1 állítás3 Felperes1 állítás4.

[15] Kötelezte az elsőfokú bíróság a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 68.580 (hatvannyolcezer-ötszáznyolcvan) forint perköltséget.

[16] Az elsőfokú bíróság rendelkezett arról, hogy a II. alperes 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket köteles befizetni a NAV 10032000-01070044-0906-0018 számú illeték bevételi számlájára az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60. napig azzal, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős járásbírósi határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

[17] Az elsőfokú bíróság a jogvitát az Smtv. – sérelmezett közlés megjelenésekor irányadó – 12. § (1), (2) bekezdése, valamint a PK 15. számú állásfoglalás alapján bírálta el.

[18] Rögzítette, hogy az alperesek maguk sem vitatták, hogy a sérelmezett közlés tényállítást tartalmazott, azonban állították, hogy az valós.

[19] Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a perrel érintett cikk azzal a céllal íródott, hogy a bíróság1 előtt folyamatban volt per eredményéről tudósítson.

[20] Összevetve azonban a törvényszéki ítélet tartalmát a perrel érintett és a teljes szövegösszefüggésben vizsgált cikk egészével, valamint a sérelmezett közlésben foglaltakkal, az állapítható meg, hogy az írás valótlan tényközlést tartalmazott.

[21] Nem felelt meg a valóságnak azon tény közlése, hogy a bíróság1 állítás9. A törvényszék ítéletéből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a kereset érdemi vizsgálatára és annak elbírálására került sor akként, hogy a személyiségi jogsértés megállapítására irányuló keresetrészt a törvényszék alaposnak, a sérelemdíj megfizetése iránti keresetrészt pedig alaptalannak találta.

[22] A fentiekből következően a sérelmezett közlésben szereplő valótlan tény állításával megvalósult az Smtv. 12. § (1) bekezdésének első fordulata, ezért a felperes az Smtv. 12. § (1) bekezdés második fordulata alapján a keresetben írtak szerinti helyreigazító közlemény közzétételét követelhetette a sajtótermék szerkesztőségétől, azaz az I. r. alperestől.

[23] Az elsőfokú bíróság – az alperes védekezésében foglaltakra tekintettel – vizsgálta, hogy a felperes által közzétetni kért helyreigazító közlemény tartalma - a közölni kívánt valós tények vonatkozásában - megfelel-e a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltaknak. Az alperesek ugyanis a helyreigazító közlemény felperes által kért közzétételi módját nem tették vitássá, azonban állították, hogy a helyreigazító közlemény tartalma a

közölni kívánt valós tények vonatkozásában meghaladja a PK 15. számú állásfoglalás szerinti szükséges mértéket.

[24] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a PK 15. számú állásfoglalásban szereplő jogértelmezés mellett, a keresetnek helyt adó határozatában a bíróság a kérelem és az ellenkérelem korlátai között, a belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét figyelemmel arra, hogy a helyreigazító közleményből – a maga egészét, összefüggéseit is tekintve – ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, és mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A közlemény szövege azonban nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalma elveszítse a helyreigazító jellegét.

[25] A helyreigazító jelleg megköveteli azt, hogy annak tartalma alapján a valótlan tényállítással érintett sajtótermék olvasói a valós tényekről a szükséges körben tájékoztatást kapjanak.

[26] A szükséges kör megállapításához pedig szövegösszefüggésében kell vizsgálni a teljes megjelent írást – a médiatartalmat –, és azt is, hogy milyen ténybeli információkat kívánt az olvasókkal közölni, továbbá azt, hogy az átadott információk helyességét mennyiben befolyásolta a sérelmezett közlés valótlan ténytartalma.

[27] Figyelemmel arra, hogy a megjelent cikk célja a bíróság1 előtt folyamatban volt pert eredményéről történő tudósítás volt, és az erről szerezhető ismeretet a sérelmezett, és valótlan tartalmú közlés teljes egészében elferdítette, ezért az elsőfokú bíróság – a felperes által kért helyreigazítás tartalmát a kifejtettek tükrében vizsgálva - azt állapította meg, hogy annak valós tény közlésére vonatkozó része a szükséges mértéket nem haladta meg azzal, hogy a személyiségi jogsértés tényének megállapítását és a szerző perköltségben marasztalását is kérte közzétenni.

[28] Ahhoz, hogy a sajtóhelyreigazítás intézménye a célját betölthesse, és az olvasóközönség a folyamatban volt per eredményéről teljeskörű, helytálló ténybeli tudomást szerezhessen, annak valós tényként történő közzététele is szükséges és indokolt, hogy a felperes keresetének érdemi vizsgálata milyen körben történt meg, és az milyen eredménnyel zárult a perköltségek viselésére is kiterjedően.

[29] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a felhívott jogszabályi rendelkezések és a PK 15. állásfoglalásban írtak alapján a keresetnek helyt adott és a rendelkező részben írt tartalmú helyreigazító közlemény felperes által kért módon történő közzétételére kötelezte az I. r. alperest.

[30] Az I., II. r. alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérték akként, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közleményből a valóság közlésére vonatkozó második bekezdés mellőzését kérték.

[31] A perköltségre igényt tartottak.

[32] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés b), c) és d) pontjára alapították.

[33] Az alperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közlemény valós tény közlésére vonatkozó része a PK 15. számú állásfoglalás szerinti szükséges mértéket meghaladja azzal, hogy a folyamatban volt perben a személyiségi jogsértés tényének megállapítását és a szerző perköltség megfizetésére kötelezésének közlésére is kiterjedt.

A helyreigazító közlemény valós tény közlésére vonatkozó második bekezdése tehát meghaladja azt a terjedelmet, azt a tartalmat, amelyet a sajtóhelyreigazítás jogintézménye indokol.

[34] Az alperesek arra hivatkoztak, hogy a PK15. számú állásfoglalás alapján akkor szükséges és indokolt a valós tények feltűntetése, amennyiben az átlagolvasó számára a valóság félre nem érthető megértéséhez elengedhetetlen (Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.095/2010/3., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.662/2021/4. számú döntés).

[35] Az alperesek álláspontja szerint a jelen esetben a valótlan tény helyreigazító közleményben való megjelenítésével az olvasók megfelelően értelmezhető tájékoztatást kaptak, ezért a valóság közlése meghaladja a cikk kontextusa alapján a közlés valótlanságának megértéséhez szükséges információkat, és a cikk tartalmát meghaladó közlésnek minősül.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására és II. r. alperes perköltségben marasztalására irányult.

[37] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a megállapított tényekből okszerű következtetéseket vont le; az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben nem hozott döntést, ezért a fellebbezésben megjelölt Pp. 369. § (3) bekezdés b), c), d) pontja alapján előterjesztett fellebbezés megalapozatlan.

[38] A felperes rámutatott, hogy az ítéletben írt helyreigazító közleménytől eltérő, a valóság feltűntetését nélkülöző tartalom esetén a cikk tárgyát képező alapvető információ továbbra is fals marad.

[39] A felperes kifejtette, hogy a sérelmezett cikkből, annak helyes értelmezése alapján az átlagolvasó számára az tűnik ki, hogy a felperes egy róla tett állítás miatt keresetet terjesztett elő a honlap2 portál egyik alkalmazottjával szemben, amely azonban teljes egészében eredménytelen volt, érdemi elbírálásra is alkalmatlannak találtatott.

[40] A kereset eredményessége és ezen belül érdemi elbírálásra alkalmassága azonban a helyreigazító közleményből csak abban az esetben derül ki, ha a per pontos

végkimenetele is ismertté válik az olvasók előtt. Ez pedig csak a valóság – elsőfokú ítéletben írtak szerinti - közlésével valósulhat meg.

[41] A felperes kifejtette, hogy a helyreigazító közleménynek meg kell felelnie annak a – perbeli cikk által is vélhetően kitűzött - célnak, hogy az olvasóközönség a bíróság1 előtt folyamatban volt per eredményéről korrekt és pontos tájékoztatást kapjon.

[42] A helyreigazító közlemény fellebbezésben megállapítani kért tartalma, amely arra korlátozódik, hogy a bíróság1 előtt folyamatban volt perben előterjesztett felperesi kereset nem volt érdemi elbírálásra alkalmatlan, a per kimenetelére nézve semmilyen tájékoztatást nem tartalmazna; ilyen módon a helyreigazító közlemény tartalma is félrevezető lenne, mert arra enged következtetni, hogy a felperes érdemben elbírált keresete is alaptalan volt.

[43] A fentiek miatt a bíróság1 előtt folyamatban volt per kimenetelének közlése, és e körben a valós tény feltűntetése a sajtóhelyreigazító közlemény rendeltetésszerű céljának betöltéséhez szükséges.

[44] A fellebbezés alaptalan.

[45] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az eljárási szabályok betartásával, teljeskörűen feltárta, és a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetést levonva, a felhívott anyagi jogszabályoknak megfelelő érdemi döntéssel adott helyt a kereseti kérelemnek a helyreigazító közlemény tartalmára kiterjedően is.

[46] A törvényszék helytálló indokainak ismétlését mellőzve a fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

[47] Az alperesek a fellebbezésükben nem vitatták, hogy a sérelmezett cikk a keresetben írt valótlan tényállítást tartalmazta; a fellebbezési kérelmük – az elsőfokú eljárásban előadott érveik alapján – a helyreigazító közlemény valós tényeket közlő második bekezdésének a mellőzésére irányult.

[48] Az ítéltábla a helyreigazító közlemény tartalmát érintően teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság – PK15. állásfoglalás helytálló értelmezésével – kialakított, és az ítélet [22], [23], [24] bekezdésében kifejtett álláspontját.

[49] A téves fellebbezési érveléssel szemben az ítéltábla rámutat, hogy a sérelmezett közlés, – azaz „A bíróság1 azonban kimondta, hogy meg sem vizsgálhatta érdemben a kérvényüket.” - a per tárgyát képező cikk címével – vagyis „idézet1” – együttesen értelmezve az olvasót valótlanul arról informálja, hogy a polgármester alaptalanul pereskedett abban az eljárásban, amelyről a cikk tudósított.

[50] Ezen téves információ helyreigazításához nem elegendő pusztán a sérelmezett mondat, azaz „A bíróság1 azonban kimondta, hogy meg sem vizsgálhatta érdemben a kérvényüket.” valótlanágának deklarálása, hanem szükséges a valós ténynek, tehát a per kimenetelének - azaz a felperes személyiségi jogséremlre megállapításának és a kereset ezt meghaladó elutasításának - ismertetése is. Ezért ahhoz, hogy a helyreigazító közlemény a rendeltetését betöltse, indokoltan tartalmazza a per kimenetelére vonatkozó pontos információkat is.

[51] A kifejtettek miatt az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött az Smtv. 12. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával a helyreigazító közleményről, és helytálló döntéssel kötelezte az I. r. alperest a helyreigazító közlemény rendelkező részben írtak szerinti közlésére a Pp. 499. § (1) bekezdése értelmében.

[52] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagya.

[53] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 499. § (1) bekezdés második fordulata alapján a II. r. alperest kötelezte az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték, valamint a felperes által a Pp. 83. § (1) bekezdés és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján felszámított 12.000,-Ft + ÁFA, azaz 15.240,-Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Győr, 2023. július 5.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Mészáros Zsolt

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró